ਪਰਿਆਸਾਮੀ

ਬਨਾਮ

ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ
ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ
(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 270 of 2019)
18 ਮਾਰਚ 2024 [
[ਹ੍ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, * ਜੇ ਜੇ]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ-1) ਨੂੰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 307 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ-2) ਨੂੰ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 302/109 ਅਤੇ 307/109 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 307-ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ-ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈਃ

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ- ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀ 1 ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ-ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਵੀ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀ 1 ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਗਵਾਹ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। – ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 50 ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ - ਫਿਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗੈਰ-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। – ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। – ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। – ਜਦੋਂ ਏ-1 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ 1 ਦੇ ਸਿਰ' ਤੇ ਬੋਤਲ ਤੋੜੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਜ਼ਖਮੀ ਡੀ 1 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਐਸਟੀਡੀ ਬੂਥ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਐੱਸਟੀਡੀ ਬੂਥ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ "ਫੜ " ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ - ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੇਰੀ - ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
*ਲੇਖਕ

ਕੇਸ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ (ਏ) ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਸਨ; (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (ਸੀ) ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ; (ਡੀ) ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਈ ਸੀ; (ਈ) ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਮੀਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ (ਐਫ) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। [ਪੈਰਾ 31,33,36,39,41,47,48]

ਦੰਡ ਕੋਡ, 1860-ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 307 - ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ (ਅਪਰਾਧਾਂ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਨੁਕਸਦਾਰ ਜਾਂਚ-ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਆਯੋਜਿਤਃ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। – ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-22) ਉਸ ਬੱਸ ਅੱਡੇ' ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਏ-2 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਏ-2 ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ-22 ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਿਵੇਂ ਹੈ - ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਲਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਕੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂਚ ਅਸਲ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਖੁਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ? - ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ-2 ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-22 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (i) ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ii) ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 43,44,46,47]

ਪਰਿਆਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2008) 15 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1108: (2008) 16 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 33; ਜੇਮਜ਼ ਮਾਰਟਿਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ [2003] ਸਪਲਾਈ. 6 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 910: (2004) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 203; ਵਿਦਿਆ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. ਰਾਜ (1971) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 244; ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨਰ [2010] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 642: (2010) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 333; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਲਕੀ [1981] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 504: (1981) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 752; ਸਰਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1976) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 369 (3ਜੇ) ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [2023] 15 ਐੱਸਸੀਆਰ 1:23 ਐੱਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸਸੀ 1202-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਅਪਰਾਧ 'ਤੇ
ਰਸੇਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, 11ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ ਵਾਲੀਅਮ ।।

ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860; ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973.

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾ ਮਿਆਰ; ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ; ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ; ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹ; ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ; ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ; ਨੁਕਸਦਾਰ ਜਾਂਚ; ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ; ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ।

ਤੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 270

ਮਦੁਰਾਈ ਵਿਖੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 26.11.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ. 240 ਵਿੱਚ 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 271 ਦੇ ਨਾਲ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਐੱਸ. ਅਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਬੀ. ਬਾਲਾਜੀ, ਵਿਪਿਨ ਕੁਮਾਰ ਜੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਿੰਦਰ ਜੈ, ਵਿਪੁਲ ਜੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਜਨਾ ਦੁਆ, ਅਤੇ . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।
ਡਾ. ਜੋਸਫ਼ ਅਰਸਤੂ ਐਸ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੁਭੀ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫ਼ੈਸਲਾ

ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ ਜੇ.

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਦੁਰਾਈ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੀਆਰਐਲ ਵਿੱਚ 26 ਨਵੰਬਰ 2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਏ. (ਐਮਡੀ) ਨੰ. 2014 ਦੇ 238 ਅਤੇ 240, ਜਿਸ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ. ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਤਿਰੂਚਿਰਾਪੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 2005 ਦਾ 109 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪੇਰੀਆਸਾਮੀ 1 ਅਤੇ ਆਰ. ਮਨੋਹਰਨ 2 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ 3 ਅਧੀਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀਃ

ਕ੍ਰਮ ਸੰਖਿਆ	ਨਾਮ	ਅਪਰਾਧ	ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
1	ਏ1-ਪੇਰੀਆਸਾਮੀ	ਆਈਪੀਸੀ-ਧਾਰਾ 302 (2 ਗਿਣਤੀ)	ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ. 1, 000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ
		ਆਈਪੀਸੀ-ਧਾਰਾ 307 (2 ਗਿਣਤੀ)	ਸਖ਼ਤ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ. 1, 000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ
2	ਏ2-ਆਰ. ਮਨੋਹਰਨ	ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.-ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਧਾਰਾ 109 (1 ਗਿਣਤੀ)	ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ. 1, 000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ
		ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.-ਧਾਰਾ 307 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਧਾਰਾ 109 (2 ਗਿਣਤੀ)	ਸਖ਼ਤ। ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ. 1, 000 ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ

2. ਇਹ ਘਟਨਾ ਏ-2 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਚਾਕੂ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਉੱਭਰ ਰਿਹਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ-

2.1 3 ਮਾਰਚ 2002 ਨੂੰ ਧਰਮਲਿੰਗਮ 4 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਹੋਰ ਬਰਾਂਡੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

1 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਏ-1'

2 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਏ-2'

3 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਆਈਪੀਸੀ'

4 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਡੀ 1

[2024] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਨੀਥਲੂਰ ਕਲੋਨੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਰਵਾਨਾ ਵਾਈਨ ਸ਼ਾਪ ਦੇ ਵਰਕਰ। ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੋਅਕੇਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ। ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ-1 ਨੇ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥੰਗਾਵੇਲ 5 ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। (ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ)।ਏ-1, ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਨਾਲ, ਡੀ-1 ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ (ਮੁਥੁਵੀਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) 6 ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚਾਕੂ ਵੀ ਮਾਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਡੀ-2 ਨੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਏ-1 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਡੀ-1 ਅਤੇ ਡੀ-2 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

2.2 ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਏ ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਏ. ਰਾਜਸੇਕਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-20) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੰ. 87/2002 ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਲਈ ਆਇਆ. 1 ਜੁਲਾਈ 2004 ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ

3. ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 22 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ; 33 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਨੌਂ ਭੌਤਿਕ ਵਸਤੂਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਕ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ।
4. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਕੇ. ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ ਪੁੱਤਰ ਕਾਥਾਨ 7 (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਏ-2 ਨੇ ਏ-1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।
5. ਲਰਨਡ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਏ-1 ਨੂੰ ਡੀ-1 ਅਤੇ ਡੀ-2 ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਧਾਰਾ 302, ਆਈਪੀਸੀ, ਭਾਵ . ਦੇ ਦੋ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਏ-2 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ., ਡੀ-1 ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ।
6. ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਦੋਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

5 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਡੀ 2'
6 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੀ ਡਬਲਯੂ -1
7 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੀ ਡਬਲਯੂ 2

ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਏ-2 ਨੇ ਏ-1 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਕੇ. ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਏ-2 ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਏ-2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਸ਼ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀ-6 ਅਤੇ ਪੀ-11 ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 161 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏ-2 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ।
8. ਏ-1 ਲਈ, ਤਿੰਨ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵ ., ਡਾ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ 8 (ਪੀਡਬਲਯੂ-17) ਸੀਹੋਰਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਜੀਕਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ; ਏ-1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਪੇਸ਼ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ, ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
9. ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਏ-1 ਦੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।

10. ਏ-1 ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੁੱਚੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਮਰ ਮੱਲਾ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੋਵੇਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕਸਾਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੱਥ ਹੈ,

8 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੀ ਡਬਲਯੂ -17'
9 (2002) 7 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 91
[2024] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਏ-1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
11. ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ1 ਅਤੇ ਏ2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਪ੍ਰਸਤੁਤੀਆਂ
12. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਏ-1 ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਐਸ ਅਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਏ-2 ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਵਿਪਿਨ ਜੈ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਡਾ. ਜੋਸਫ਼ ਅਰਸਤੂ ਐਸ. ਨੂੰ ਰਾਜ ਲਈ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਏ-1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ

13. ਏ-1 ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਢਲਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਕੇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ "ਦਿਲਚਸਪੀ" ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੈਰ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਪਲ ਭਰ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏ-2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ

14. ਏ-2 ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਏ-1 ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਗ, ਭਾਵ , ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ; "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ" ਵਜੋਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ; ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੈਰ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ, ਨੂੰ ਏ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ -2. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ

15. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ

16. ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁੱਲ ਤੱਥਾਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ, ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇ ਮਿਆਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਥਾਈ ਹਨ।

17. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੰਡ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ

ਕਾਨੂੰਨ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
18. ਏ-1 ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਰਸੇਲ, 11 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਾਲੀਅਮ । ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ.
.. "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਜਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰੇ, ਬਲਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੱਤਿਆ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।
19. ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਕਤ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨੇ। (ਵੇਖੋਃ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ11.) ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਜੇਮਜ਼ ਮਾਰਟਿਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ 12 ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ, ਸਮਾਜਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ" ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

10 ਧਾਰਾ 105 ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ 1872
11 [2008] 15 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 1108: (2008) 16 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 33
12 [2003] ਸਪਲਾਈ. 6 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 910: (2004) 2 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 203
[2024] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। (ਵੇਖੋਃ ਵਿਦਿਆ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ [13])

20. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ.[14] ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਕੁਮਾਰਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ 15 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ "
(i) ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੱਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ, ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਕ ਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
(ii) ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਵੈ-ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ।
(iii) ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।
(iv) ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੰਕਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।
(v) ਹਮਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਣਿਤਿਕ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਸੋਧਦਾ ਹੈ।
(vi) ਨਿਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਤਾਕਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।
(vii) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

13 (1971) 3 ਐਸਸੀਸੀ 244
14 (2010) 2 ਐਸਸੀਸੀ 333
15 (2019) 15 ਐਸਸੀਸੀ 117

(viii) ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ix) ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇ।
(x) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਜਾਂ ਅੰਗ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਸਵੈ-ਰੱਖਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਮੁਕੰਮਲ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਏ-1 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ ਅਰੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ।

ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ

21. ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕਲਕੀ [16]
7. ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਜੋ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਸਬੰਧਤ" ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ..."ਸੰਬੰਧਿਤ" "ਦਿਲਚਸਪੀ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਨੂੰ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ" ਉਦੋਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤਾ ਸੰਭਵ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਨੂੰ "ਦਿਲਚਸਪੀ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਅਸੀਂ ਸਰਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮੁੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: –

"... ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਗੀ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ

16 [1981] 3 ਐੱਸ ਸੀ ਆਰ 504 : (1981) 2 ਐੱਸ ਸੀ ਸੀ 752
17 (1976) 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 369 (3 ਜੇ)
[2024] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਘੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਬਿਨਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਜਦੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ... "

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹ 'ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ' ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਨੁਕਸਦਾਰ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ

22. ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (3-ਜੱਜ ਬੈਂਚ) 18 ਨੇ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ
"39. ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਅਟੱਲ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਸਾਲ 2003 ਵਿੱਚ, ਡਾ ਜਸਟਿਸ ਵੀ.ਐਸ.ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ. ਮਲੀਮਥ ਦੀ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਮੇਟੀ' ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀਃ

'ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

18.2023 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ. ਸੀ. 1202

ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਦੋਵੇਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ੱਕੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਭਿਆਸਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਜਾਂਚ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। .....ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦਾ ਮਿਆਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਬਿਹਾਰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (1961) ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਦੌਰੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮਾੜੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।" ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਰੁੱਖੇਪਣ, ਡਰਾਉਣ-ਧਮਕਾਉਣ, ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਪੈਡਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ।

40. ਇਸੇ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰ. ਮਾਰਚ 2012 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਘੱਟ ਦਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ, ਗ਼ੈਰ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਰਮਿਆਨ ਸਹੀ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਘਾਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ...

23. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3' ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਟਾਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-22) ਕੇਸ ਦੀ "ਡਰਾਈਵਰ ਸੀਟ" ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ -

ਪਰਿਆਸਾਮੀ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ

23.1 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ, ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੁਥੁਵੀਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਿ ਡੀ-1 ਅਤੇ ਸੇਂਥਿਲਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ, ਪੁੱਤਰ ਕਥਾਨ ਦੁਕਾਨ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ ਕਿ ਏ-2 ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਏ-1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2, ਡੀ-1 ਅਤੇ ਡੀ-2 ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਕੀਤੇ। ਐਸਆਈ, ਕੁਲਿਥਲਈ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ 4 ਮਾਰਚ 2002 ਨੂੰ 4.30 ਸਵੇਰੇ. 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਐਕਸ . ਪੀ-1 ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ 10:00 ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਸੀਹੋਰਸ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਚੇਤੰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਅਨੱਸਥੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ' ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ. ਇੱਕ ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਦ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭੀੜ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਧਾਰਾ ਹੈ।

23.2 ਏ-2 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਦ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਵਿਜ਼ਟਰ ਸੀ.
23.3 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ.
24. ਸ਼ਕਤੀਵੇਲ, ਐਸ/ਓ ਕਥਾਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-2) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏ-1 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਏ-2 ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ-1, ਏ-2 ਅਤੇ ਡੀ-2, ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ' ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਡੀ-1 ਅਲਕੋਹਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸੀ, ਪਰ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਡੀ-1 ਨੇ ਏ-1 ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਏ-1 ਦੇ ਹੱਥਾਂ' ਤੇ ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
25. ਸੇਂਥਿਲਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰੇ 7.30 a.m 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ-1 (ਧਰਮਲਿੰਗਮ) ਨਸ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।
26. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ।
27. ਕੇ. ਰਾਜਸੇਕਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-22) (ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਕੁਲਿਥਲਈ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ।

ਇਹ ਘਟਨਾ 4 ਮਾਰਚ 2002 ਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ-ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਇਹ ਪਦ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 5 ਮਾਰਚ 2002 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 12 ਵਜੇ ਉਸ ਨੇ ਏ-2 ਨੂੰ ਪੈਂਟਾਵੈਤਲਾਈ ਬੱਸ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 2002 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ (ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ) ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਨ। 10 ਜੁਲਾਈ 2002 ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 15 ਜੁਲਾਈ 2002 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

28. ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਸਰਲੀਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
29. ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, (ਏ) ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; (ਬੀ) ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਰਵਾਨਾ ਵਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਉਲਝਣ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਪਾਰਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ; (ਸੀ) ਏ-2 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਚੰਗਾ ਸਾਮਰੀ" ਸੀ; (ਡੀ) ਗਵਾਹ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦਾਅਵਾ ਸੀ; ਅਤੇ (ਈ) ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ "ਦਿਲਚਸਪੀ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
30. ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਡੀ-1 ਉਸਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਭਾਵ ., ਉਸਦੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਡੀ-2 ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ-1 ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ-1 ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੀ। ਏ-2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਏ-1 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

31. ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਡੀ-1 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਵਿੱਚ ਹੈ" ਅਤੇ "ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ"। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।
32. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ.ਪੀ -1) ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਆਹੀ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ "ਬਹੁਤ ਹਨੇਰਾ" ਹੈ।

33. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਇੱਕ ਕੁਦਰਤੀ ਗਵਾਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਐਸਟੀਡੀ ਬੂਥ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

34. ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਡੀ-1 ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਸੀ। ਏ-1 ਅਤੇ ਡੀ-1 ਦਰਮਿਆਨ ਝਗੜੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਉੱਥੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 6.30 ਵਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ।

35. ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਭਾਵ ., 14 ਨਵੰਬਰ 2005 ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕੇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡੀ-1 ਦਾ ਗੁਆਂਢੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਏ 2 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਏ-2 ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ, ਏ-1 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏ-2 ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝਗੜਾ ਲੂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੰਡਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਏ-1 ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।
36. ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ 50 ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਫਿਰ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਮਨਜ਼ੂਰ" ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

37. ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਬਿਆਨ 4 ਮਾਰਚ 2002 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 4.30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 6.30 ਵਜੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਰਜਰੀ ਤੋਂ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾੜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

38. ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁੱਦੇ' ਤੇ ਬਹੁਤ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਪੁਲਿਸ 3/4 ਮਾਰਚ 2002 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ 2002 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਲੋਕ।

39. ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦਾ ਸਬੂਤ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀ-1 ਨੇ ਏ-2 ਅਤੇ ਏ-1 ਤੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ, ਜਿਸ' ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੋਅਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਏ-1 ਨੇ ਬੀਅਰ ਦੀ ਬੋਤਲ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡੀ-1 ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ:

"ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮਲਿੰਗਮ ਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਬੋਤਲ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਰਮਲਿੰਗਮ ਨੇ ਝਗੜਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਸ਼ੋਅ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ; ਕਿ ਥੰਗਾਵੇਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ; ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਧਰਮਲਿੰਗਮ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਥੰਗਾਵੇਲ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ;....

40. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਈ, ਕਿ ਡੀ-1 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਅਕੇਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਜਦੋਂ ਏ-1 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀ-1 ਦੇ ਸਿਰ' ਤੇ ਬੋਤਲ ਤੋੜੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਜ਼ਖਮੀ ਡੀ-1 ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਐਸਟੀਡੀ ਬੂਥ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਅਤੇ ਏ-1 ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜਦੋਂ ਏ-1 ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਡੀ-1 ਨਾਲ ਐਸਟੀਡੀ ਬੂਥ' ਤੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਐਸ. ਟੀ. ਡੀ. ਬੂਥ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ "ਫੜ " ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

41. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜ੍ਹਚੋਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ,
[2024] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਹ ਚੇਤੰਨ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ 4.30 ਸਵੇਰੇ. ਤੱਕ ਦੇਰੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅਪਰੇਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੀਹੋਰਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੇਤੰਨ ਸੀ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਡਾ. ਪੋਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

42. ਇਸ ਲਈ ਦੇਰੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

43. ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਆਈ.ਓ.ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ (ਐੱਸ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਉਸ ਬੱਸ ਅੱਡੇ' ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿੱਥੋਂ ਏ-2 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੱਸ ਰਾਹੀਂ ਏ-2 ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਡੀ-1 ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਿੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ? ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

44. ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੱਧਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਉਹਨਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ

ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੂੰ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਡਾ. ਪੋਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

45. ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 307 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂਜ਼ 1,2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹਾਂ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

46. ਜਾਂਚ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ।

46.1. ਪੀਡਬਲਯੂ-20 ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਕੁਲੀਤਲਾਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਟਾਲ-ਮਟੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ 3 ਮਾਰਚ, 2022 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 11.00 ਵਜੇ ਸੀਹੋਰਸ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਹੈ- ਈ ਐਕਸ ਐੱਚ.ਐੱਸ। ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-24, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਹਮਲਾਵਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਉਸ ਦਾ (ਤਿਰੂਪਥੁਰ ਟਾਊਨ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ) ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਕੁਲਿਥਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਦੂਰੀ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਕੇ. ਰਾਜਸੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। (PW-22). ਕੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ? ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ? ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ-2 ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-22 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ (i) ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; (ii) ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਵਾਈਨ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

46.2. ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਾਹਨ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਕਤ ਨਿੱਜੀ ਵਾਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-21 ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਏ-2 ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-22 ਜਦੋਂ ਏ-2 ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "5.3.2002 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12.00 ਵਜੇ, ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਮਨੋਹਰਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਦਿਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

46.3. ਪੀਡਬਲਯੂ-21 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣ ਦਾ ਨਾਟਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁੰਦਰਵਾਦਿਵੇਲ ਨੇ ਪਰਮਸ਼ਿਵਮ ਪੁੱਤਰ ਕਾਲੀਮੁਪਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੁੰਦਰਵਾਦਿਵੇਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੂਟਲੇਗਰਾਂ, ਡਰੱਗ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਿਆਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਰੇਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਝੁੱਗੀ-ਫੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਾਕੂ ਅਧਿਨਿਯਮ, 198219 ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ. ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ।" ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-22 ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਏ-2 ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ।

47. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਉੱਤੇ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜ਼ਖਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

48. ਅਸੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ (ਏ) ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਸਨ; (ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (ਸੀ) ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ; (ਡੀ) ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹੋਈ ਸੀ; (ਈ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਮੀਆਂ ਸਨ।

19 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਗੁੰਡਾ ਅਧਿਨਿਯਮ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜਾਂਚ; ਅਤੇ (ਐੱਫ) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

49. ਏ-1 ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੱਖ ਲੈਣ 'ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ' ਤੇ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

50. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨਃ
ਗੌਰਵ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਹਨੀ। ਐਸੋਸੀਏਟ ਐਡੀਟਰ
(ਤਸਦੀਕ: ਕਨੂੰ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਤੇ ਵੋਕੇਟ)

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾਃ
ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler